

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant : sekr.Milena Borowska

przy udziale Prokuratora Prok.Rej. Dariusza Paczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 22.06.2017r. na rozprawie sprawy:

M. J. ur. (...) w N., c. J. i D. z d. S.,

oskarżonej to, że:

w okresie od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia 7 lutego 2017 roku w miejscowości K., gm.J. , woj. (...) - (...), uporczywie nękała G. J. (1) poprzez wielokrotne wysyłanie do niego z telefonu komórkowego krótkich wiadomości tekstowych (sms), pomimo jego sprzeciwu i wzbudziła u niego w ten sposób uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyła jego prywatność

tj. o przestępstwo z art. 190a§1 kk,

o r z e k a :

I. oskarżoną **M. J.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu , z tym ustaleniem , że dopuściła się go w okresie od 18 listopada 2015r. do 09 maja 2017r. i za to z mocy art.190a§1 k.k. skazuje ją i wymierza jej karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 i 2 k.k., art.70§1 k.k. wykonanie wymierzonej w pkt I kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2(dwóch) lat;

III. na podstawie art.71§1 k.k. wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 50(pięćdziesięciu) stawek dziennych , ustalając wysokość jednej stawki na 20(dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 39 pkt 2b k.k., art.41a§1 k.k. w zw. z art.43§1 k.k. orzeka wobec **M. J.** zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym **G. J. (1)** bez jego uprzedniej wyraźnej zgody w jakiegokolwiek formie na okres 2(dwóch) lat;

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art.2 ust.2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w postaci wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania i obciąża ją opłatą w kwocie 220 (dwustu dwudziestu) złotych.

Sygn.akt II K 98/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje :

Pokrzywdzony G. J. (1) i oskarżona M. J. od 1984r. pozostawali w związku małżeńskim, z którego posiadają dwoje dorosłych dzieci.

Pożycie stron układało się zmiennie, m.in. pokrzywdzony trzykrotnie wyprowadzał się z domu.

Ostateczne rozstanie wymienionych nastąpiło na początku stycznia 2015r., kiedy to G. J. opuścił wspólnie zajmowany lokal.

Od tego momentu oskarżona zaczęła do niego dzwonić kierując pod adresem pokrzywdzonego wyzwiska.

W pewnym momencie oskarżony przestał odbierać połączenia od małżonki.

Od tego czasu oskarżona zaczęła nękać pokrzywdzonego krótkimi wiadomościami tekstowymi (sms – ami).

Łącznie w okresie kiedy pokrzywdzony zabezpieczył powyższe sms-y, t.j. od dnia 18.11.2015r. do 07.02.2017r. oskarżona wysłała do pokrzywdzonego około 5.000 wiadomości zawierających wulgarne i poniżające treści.

Nadsyłane z dużą częstotliwością, o różnych porach obraźliwe smsy w istotny sposób naruszyły prywatność pokrzywdzonego, który w trakcie osobistych spotkań z oskarżoną prosił o zaprzestanie ich wysyłania.

Ponadto pokrzywdzony nieustannie nękaný przez oskarżoną zaczął odczuwać poczucie zagrożenia, korzystał z pomocy psychologa.

Ogółem pokrzywdzony otrzymał około 10.000 sms-ów, w tym ostatni już po skierowaniu aktu oskarżenia w niniejszej sprawie, w dniu 09.05.2017r.

(dow : zezn.śwd. G. J. (1) k.4v-5, k.98, protokół oględzin rzeczy z wydrukami sms-ów k.11-48)

Oskarżona M. J. przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego stwierdziła, że „przyznaje się w części faktu wysyłania tych sms-ów”.

W dalszej części obszernych wyjaśnień opisała pokrzywdzonego w negatywnym świetle podkreślając, że mąż swoim zachowaniem „szkodzi dzieciom” a jej intencją było uświadomienie mu naganności jego zachowania, natomiast nie było jej intencją krzywdzenie małżonka.

(k.55-56)

W kolejnych wyjaśnieniach na etapie postępowania przygotowawczego oskarżona stwierdziła, że wysyłała mu smsy, aby „przemówić mu do rozumu”.

(k.67)

Analogiczne stanowisko, przedstawiając siebie jako ofiarę manipulacji męża i jego kochanki zaprezentowała oskarżona w pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia (k.90-91) oraz wyjaśnieniach złożonych na rozprawie (k.94-95).

Na rozprawie oskarżona stwierdziła, że „wszystko co zeznawał G. jest straszną bzdurą” a ponadto dodała, że wśród sms-ów były również takie o „serdecznej treści”.

Sąd zważył, co następuje :

Fakt popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu nie może budzić najmniejszych wątpliwości.

W sposób niezbitý dowodzi tego analiza zeznań świadka -pokrzywdzonego, którego relacja znajduje pełne potwierdzenie w dowodzie z protokołu oględzin wraz z wydrukiem opisanych w zarzucie (części) krótkich wiadomości tekstowych.

(dow : zezn.śwd. G. J. (1) k.4v-5 , k.98 , protokół oględzin rzeczy z wydrukami sms-ów k.11-48)

W ocenie Sądu nie zachodzą żadne powody , aby wiarygodność powyższych dowodów kwestionować.

Dotyczy to także opisywanych przez pokrzywdzonego następstw takiego zachowania dla jego stanu psychicznego.

(k.5)

Podkreślić przy tym należy, że zastrzeżenia wobec wiarygodności relacji pokrzywdzonego podnoszone przez oskarżoną dotyczyły relacji odnośnie spekulacji pokrzywdzonego co do gróźb pozbawienia życia , w której to części postępowanie zostało umorzone.

W ocenie Sądu zarówno ogromna liczba jak i treść sms-ów w sposób jednoznaczny świadczy o wypełnieniu znamion „nękania innej osoby” w rozumieniu art.190a k.k.

Jak wskazuje się w doktrynie prawa karnego (...) słownikowego znaczenia tego określenia, w myśl którego nękać to: „ustawicznie dręczyć, trapić niepokoić (czymś) kogoś; dokuczać komuś, nie dawać chwili spokoju” .

(...) znamię nękania realizują jedynie te zachowania, które sprawiają przykrość pokrzywdzonemu, wyrządzają mu krzywdę, czy powodują dyskomfort. W doktrynie wskazuje się, że nękanie, to wielokrotne, powtarzające się prześladowanie wyrażające się w podejmowaniu różnych naprzykrzających się czynności, których celem jest udrczenie, utrapienie, dokuczenie lub niepokojenie pokrzywdzonego .”

(Komentarz do KK-Art-190a-SPK-T-10-red-Warylewski-2016-wyd-2)

W realiach sprawy żadną miarą i pod żadnym pozorem nie można uznać, aby zachowanie oskarżonej motywowane było – jak twierdzi – celem „edukacyjno-wychowawczym”. Analiza poszczególnych wiadomości przesyconych agresją , pogardą i wulgaryzmami wskazuje na zgoła inne podłoże zachowania oskarżonej.

Jej twierdzenia , zdaniem Sądu, obliczone są wyłącznie na potrzeby postępowania karnego i ukierunkowane na wzbudzenie litości i zrozumienia , cynicznie wykorzystując stereotypowe wyobrażenie słabej kobiety jako ofiary męża alkoholika, podczas gdy analiza dowodów --w szczególności treści wiadomości – prowadzi do jednoznacznego wniosku , że motywację oskarżonej rozpatrywać należy w kategoriach zemsty , zazdrości i rewanzu.

Trudno bowiem racjonalnie przyjąć , że tak bezprecedensowe nasilenie werbalnej agresji , odnoszące się wielokrotnie w sposób niesłychanie wulgarny m.in. do sfery intymnej miałoby służyć jakimkolwiek celowi wychowawczemu czy uświadamiającemu.

W ocenie Sądu oskarżona doskonale zdawała sobie sprawę z destrukcyjnych skutków dla psychiki pokrzywdzonego jakie jej działanie wywiera i pomimo jego próśb konsekwentnie i bez zahamowań kontynuowała swój proceder , nawet po wniesieniu aktu oskarżenia(k.95).

W konsekwencji wyjaśnienia oskarżonej uznać należy za całkowicie niewiarygodne , sprzeczne z materiałem dowodowym i elementarnymi zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Biorąc pod uwagę , że M. J. jest osobą dorosłą , mającą odpowiedni zasób doświadczenia życiowego i znającą obowiązujące normy prawne oraz konsekwencje ich nieprzestrzegania , a czyn jej zarzucany ma prosty charakter ze społecznego punktu widzenia, uznać należy, że można i należy przypisać jej winę.

W zakresie kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu przestępstwa Sąd zważył, co następuje.

W. , wyjątkowo uporczywe zachowanie oskarżonej, z uwzględnieniem skutków dla sfery prywatności i psychiki pokrzywdzonego w ocenie Sądu bez wątpliwości wypełnia znamiona art.190§1 k.k.

Wymierzając za przypisany oskarżonej czyn karę Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających , w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy , a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze ogromną ilość i wulgarną, znieważającą i poniżającą treść wiadomości tekstowych.

Nakazuje to uznać zachowanie oskarżonej za szkodliwe społecznie w znacznym stopniu.

Na taką ocenę wskazuje również czasookres działania i swoista determinacja oskarżonej oraz traumatyczne następstwa dla pokrzywdzonego wywołane w sposób celowy i zamierzony przez oskarżoną.

W tym kontekście jedynie wymierzenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności może spełnić cele wychowawcze i prewencyjne.

Nie sposób nie zauważyć, że dotychczasowe pobłażliwe traktowanie perfidnej postawy oskarżonej utwierdziło ją w przekonaniu o bezkarności i doprowadziło do eskalacji werbalnej przemocy.

W ocenie Sądu jedynie stosunkowo stabilny tryb życia przed popełnieniem czynu i niekaralność stanowią podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Jednocześnie jednak , aby uświadomić oskarżonej nieopłacalność i naganność jej postępowania Sąd orzekł karę grzywny, której wysokość opowiada wadze czynu , a wysokość jednej stawki dziennych pozostaje w granicach możliwości finansowych oskarżonej (pkt III).

W ocenie Sądu dla zapewnienia realizacji celów kary niezbędne jest orzeczenie zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym bez jego wyraźnej zgody (pkt IV).

Ponadto Sąd na podstawie art.627 k.p.k. obciążył oskarżoną kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do zwolnienia w tym zakresie.

SSR Krzysztof Bieńkowski

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2.(...)

• (...)

3. (...)

N.10.07.2017r.